

POSTANOWIENIE

Dnia 10 grudnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa Banku (...) S.A. w W.

przeciwko M. P.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 grudnia 2020 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 18 lutego 2019 r., sygn. akt VI ACa (...),

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w (...) na rzecz adw. D. O. wynagrodzenie w kwocie 1800 (tysiąc osiemset) zł podwyższone o stawkę podatku od towarów i usług za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną pozwanej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania wobec wykazania przez skarżącego, że sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów,

zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Nakładając na skarżących obowiązek wskazania i uzasadnienia oznaczonej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania ustawodawca zmierza w ten sposób do zagwarantowania, że skarga kasacyjna (nadzwyczajny środek zaskarżenia prawomocnych orzeczeń) będzie pełnił przypisaną jej funkcję publicznoprawną. Ograniczenie przesłanek do czterech ma więc zapewnić, że przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne, a skarga kasacyjna nie stanie się instrumentem wykorzystywanym w każdej sprawie.

W skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 18 lutego 2019 r. pozwana M. P. oparła wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłankach określonych w 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, za istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. uznaje się zagadnienie nowe i dotychczas niewyjaśnione. Zagadnienie to musi mieć charakter istotny i być zagadnieniem ściśle jurydycznym, tj. dającym się przedstawić w sposób syntetyczny i oderwany od kontrowersji dotyczących ustaleń faktycznych lub oceny dowodów (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 grudnia 2008 r., III CSK 285/08, ICBSN 2009, nr 4, s. 48). Chodzi przy tym o zagadnienie o charakterze abstrakcyjnym, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji, a jego rozstrzygnięcie będzie miało znaczenie nie tylko dla oceny konkretnej, jednostkowej sprawy, ale także dla innych podobnych spraw. Z tej przyczyny przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej z powołaniem się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) wymaga wykazania przez skarżącego, że w sprawie występuje zagadnienie nowe, nierozwiązane dotychczas w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa.

Powyższych wymogów nie spełniła skarżąca wskazując na konieczność rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy zagadnienia, czy w zakresie rozkładu ciężaru dowodu wysokości wierzytelności banku dochodzonej od dłużnika rzeczowego

to powód (bank) jest zobowiązany udowodnić wysokość dochodzonego roszczenia, czy też - stosując *per analogiam* regulacje odnoszące się do kredytobiorcy - na powodowym banku ciąży wyłącznie obowiązek udowodnienia wysokości udzielonego kredytu, zaś na dłużniku rzeczowym, obowiązek wykazania spłat dokonanych przez kredytobiorcę, przy zastrzeżeniu, iż dłużnik rzeczowy nie jest stroną umowy kredytowej? W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca nie zawarła jednak argumentów wskazujących na „istotność” przedstawionego problemu prawnego, ani też nie przedstawiła istotnych argumentów jurydycznych wskazujących na występowanie trudności interpretacyjnych w kwestii określenia rozkładu ciężaru dowodu w sprawach dotyczących dochodzenia przez bank od dłużnika rzeczowego należności z tytułu niewykonania przez kredytobiorcę zobowiązania z umowy kredytu. Wbrew także twierdzeniom skarżącej, nie ma także podstaw do uznania, że podniesione zagadnienie jest zagadnieniem nowym, które dotychczas nie było przedmiotem rozpoznania przez judykaturę. W tej kwestii problemowej wypowiedział się m.in. Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 16 listopada 2016 r. (I ACa 375/16, nie publ.).

Niezależnie jednak od powyższego należy podkreślić, że negatywne dla pozwanej rozstrzygnięcie Sądu drugiej instancji nie było jedynie konsekwencją zastosowania wobec niej normy wynikającej z art. 6 k.c., ale przede wszystkim konsekwencją uznania na podstawie przeprowadzonych w sprawie dowodów, że wierzyciel wykazał istnienie wierzytelności, w tym wysokości niespłaconego zobowiązania.

W sprawie nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O przyznaniu od Skarbu Państwa - Sądowi Apelacyjnemu w [...] na rzecz adw. D.O. wynagrodzenia tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanej z urzędu podwyższonego o kwotę podatku od towarów i usług, na stosowny wniosek, Sąd Najwyższy orzekł na podstawie § 2 w

zw. z § 16 ust. 4 pkt 2, § 8 pkt 6 oraz § 4 ust. 2 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (jedn. tekst: Dz.U. z 2019 r., poz. 18).

jw